

Sygn. akt II Cz 767/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Jankowska - Kocon

SO Bogumił Goraj

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2014 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku

Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w T. (wierzyciela)

z udziałem

M. K. (dłużnika)

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego w Tucholi z dnia 3 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt: VI Co 113/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 767/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świeciu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w Tucholi postanowieniem z dnia 3 grudnia 2013 r., w sprawie z wniosku wierzyciela Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w T. z udziałem dłużnika M. K. o egzekucję świadczenia pieniężnego, udzielił przybicia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w T., przy ul. (...) nr (...), wpisanego w rejestrze lokali własnościowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w T., dla której Sąd Rejonowy w Świeciu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) na rzecz J. P., córki M. i J., na kwotę 71.000 zł (punkt 1) oraz nakazał pobrać od nabywcy na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Świeciu kwotę 100 zł tytułem kosztów sądowych (punkt 2).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że co do zasady po zamknięciu przetargu sąd wydaje niezwłocznie na posiedzeniu jawnym postanowienie co do przybicia na rzecz licytanta, który zaoferował najwyższą cenę, po wysłuchaniu tak jego, jak i innych uczestników (art. 987 k.p.c.). Jeżeli natomiast skargi lub zażalenia wniesione w toku postępowania egzekucyjnego nie są jeszcze prawomocnie rozstrzygnięte, sąd może wstrzymać wydanie postanowienia co do udzielenia przybicia (art. 988 § 2 k.p.c.). W przedmiotowej sprawie podczas licytacji w dniu 12 września 2012 r. Sąd postawił wstrzymać wydanie postanowienia co do udzielenia przybicia do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia powództwa przeciwegzekucyjnego, z którym wystąpił dłużnik w sprawie o sygn. akt: VI C 109/13. Sprawa ta została zakończona, wobec tego odpadła przyczyna odroczenia udzielenia przybicia.

Zażalenie na postanowienie złożył dłużnik wskazując, że Sąd pierwszej instancji zamiast wydawać powyższe orzeczenie powinien zastosować w sprawie art. 823 k.p.c. i umorzyć postępowanie egzekucyjne z mocy samego prawa z uwagi na upływ terminu. Z lektury tego środka odwoławczego można wywieść wniosek, że dłużnik domaga się uchylenia tego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione. Nie można zgodzić się ze stanowiskiem dłużnika, że w realiach niniejszej sprawy winien znaleźć zastosowanie art. 823 k.p.c.,

który stanowi, że postępowanie egzekucyjne umarza się z mocy samego prawa, jeżeli wierzyciel w ciągu roku nie dokonał czynności potrzebnej do dalszego prowadzenia postępowania lub nie zażądał podjęcia zawieszzonego postępowania, albowiem wydanie postanowienia o przybiciu nie było uzależnione od aktywności w sprawie wierzyciela, ale od prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie o sygn. akt: VI C 109/13. O wstrzymaniu do tego czasu wydania postanowienia o przybiciu zdecydował Sąd niezwłocznie po zakończeniu licytacji wskazując, że dłużnik wniósł powództwo przeciwegzekucyjne. W tym miejscu godzi się wskazać, że konieczność wstrzymanie wydania powyższego postanowienia zależy wyłącznie od uznania sądu, co wprost wynika z art. 988 § 2 k.p.c. Sąd Rejonowy w rozpoznawanej sprawie skorzystał z tego uprawnienia precyzyjnie wskazując, do kiedy wstrzymuje wydanie orzeczenia kończącego kolejny etap postępowania egzekucyjnego z nieruchomości. Po prawomocnym rozstrzygnięciu roszczenia dłużnika z art. 840 k.p.c., odpadła przyczyna zaistniałego wstrzymania i wówczas wydanie postanowienia o przybiciu stało się możliwe, co też nastąpiło. Zatem powyższy stan rzeczy nie może być oceniany przez pryzmat działań ze strony wierzyciela, albowiem od jego żądania nie było uzależnione wydanie postanowienia o udzieleniu przybicia. Tym samym fakt, iż od momentu wstrzymania wydania orzeczenia (12 września 2012 r.) do chwili dokonania przybicia (3 grudnia 2013 r.) upłynął ponad rok jest bez znaczenia w sprawie.

Jednocześnie wskazać należy, że dłużnik w zażaleniu nie wskazywał na nieprawidłowości w toku samej licytacji. W trakcie jej przebiegu nie podnosił żadnych zarzutów odnośnie naruszenia przepisów prawa procesowego. Tym samym Sąd Rejonowy, po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie VI C 109/13, prawidłowo udzielił przybicia na rzecz licytanta, który zaoferował najwyższą cenę.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne (na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).